

[Hans Kjør.]

have værdi for forbrugerne — noget, som er teknisk kompliceret og derfor ikke bare kan udføres som skrivebordsarbejde.

Jeg skal dernæst takke handelsministeren for det tilsagn, der lå i, at det ikke var hensigten at føre den lovgivning, vi ikke har til behandling her, og som jeg altså heller ikke har talt om, ind ad bagdøren, men jeg tror nok, at handelsministeren har forståelsen for, hvorfor jeg trak det frem, netop fordi ordlyden i denne bestemmelse, bortset fra at man har skåret nogle enkelte ord ud, er fuldstændig analog med § 6 i det lovforslag, vi behandlede sidste år. Jeg tager handelsministerens udtalelse til efterretning. Så kan vi under udvalgsarbejdet få lidt nærmere orientering om de fællesmarkedsforpligtelser og den markedsintegration, der gør det ønskeligt, det kan vi komme lidt nærmere ind på.

Men lad mig straks sige, at jeg betragter i hvert fald enhver form for internationalisering også på dette område som et gode. Jo mere ensartede deklARATIONER vi kan få over landegrænserne i en liberaliseret samhandel, jo bedre er det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næsteformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter.

(Lovforslaget (nr. 88) findes i tillæg A. sp. 1529, fremsættelsen i tidenden sp. 2191).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Holst: Dette lovforslag er et af de tekniske. Det er et lovforslag, der sigter på, at

vi skal tilpasse vore daglige forhold herhjemme til de forhold, der findes i fællesmarkedet på et bestemt område; såfremt vi ellers bliver medlem af fællesmarkedet, vil man jo nok kunne regne med, at forholdene også vil gælde for os.

Lovforslaget sigter på at sikre os en vis mindstebeholdning af mineralolie og mineralolieprodukter. Nu er det således, at vi i forvejen har et vist beredskab, idet vi gennem en tidligere bekendtgørelse fra 1964 har sikret os, at man i krigstilfælde altid minimum har til 65 dages forbrug herhjemme. Disse 65 dages forbrug skulle være tilstrækkelig til at klare visse vanskelige situationer forårsaget af krig el. lign., det har vi i hvert tilfælde hidtil ment. Nu er det således, at man i såvel Fællesmarkedskommissionen som OECD har foreslået, at vi skaber et beredskab på i alt 90 dage. Disse 90 dage skulle kunne sikre, at vi kunne klare en situation, hvor leverancerne fra udlandet stopper af en eller anden grund, som ikke lige netop behøver at være en krigstilstand. Vi har jo tidligere haft vanskeligheder, da Suezkanalen lukkede på et tidspunkt og afskar os fra olieleverancer, og dette lovforslag tager sigte på at klare problemerne, således at vi ikke mere skulle komme i en sådan situation.

Jeg har bemærket, at der i lovforslagets § 1 står, at det først og fremmest drejer sig om, at man skal have disse 90 dages beredskab hos importører af mineralolieprodukter samt hos de værker eller de virksomheder, der fremstiller samme produkter. Der er altså ikke tale om, at det er forbrugere i første omgang, der direkte sigtes på med dette lovforslag.

Jeg har samtidig set, at handelsministeren i sine bemærkninger til forslaget siger, at det er muligt for os at medregne de beredskabslagre, vi allerede har af motorbenzin, gas- og dieselolie, som hører under den bekendtgørelse, jeg tidligere nævnte, nemlig om det civile beredskab.

I og for sig skulle lovforslaget ikke give anledning til større problemer af teknisk eller af lovmæssig karakter, men jeg tror dog, det er nødvendigt med et kort, men også hurtigt udvalgsarbejde, således at et udvalg, når man sætter beredskabet 50 pct. op, får mulighed for at høre, hvad der siges fra de virksomheder og fra de producenter, som

[Holst.]

skal øge lagerbeholdningen med disse 50 pct. Det kan næsten ikke rigtig tænkes, at man på forhånd har en stor lagerkapacitet, der blot venter på at blive fyldt op.

Til § 2 har jeg en lille bemærkning. Der står, at de personer, som handelsministeren bemyndiger til at deltage i kontrollen med lagringspligtens opfyldelse, får adgang til regnskaber og lagerbeholdninger i fornødent omfang. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig det, og jeg vil i den forbindelse gerne spørge handelsministeren: er det ikke således, at det fungerer allerede for øjeblikket med den lagerbeholdning, vi har til de 65 dage? Jeg spørger om det, for det kan vel ikke tænkes, at lovforslaget skulle give anledning til, at vi nu pludselig opretter et ekstra kontrolkontor, som man skal befolke med forfærdelig mange mennesker?

Et sidste spørgsmål skal være: kan handelsministeren sige noget om, hvilke udviklingstendenser der er i forbruget herhjemme? Jeg har en oversigt, der siger, at vort energiforbrug vokser her i landet med ca. 6-7 pct. om året, og hvis det er rigtigt, og det behøver jeg vist ikke at nære nogen tvivl om — ca. 60 pct. af dette energiforbrug dækkes vel af olie — vil det sige, at den mængde lagerkapacitet, der er tale om her, vil stige hvert år med ca. 6-7 pct. Jeg ved ikke, om handelsministeren har en oversigt over, hvad det engang vil ende med, såfremt vi stadig væk skal dække os ind med kapacitet til 90 dages forbrug.

Jeg kan tilsige socialdemokratiets tilslutning til lovforslaget og love en meget velvillig og en meget hurtig behandling af dette forslag, som vi betragter som et rent teknisk forslag.

Knud Thomsen: Også jeg kan på det konservative folkepartis vegne give tilsagn om en særdeles velvillig udvalgsbehandling af det forslag, der foreligger her.

Det forekommer mig, at sagens realiteter kan koges ned til 2 ting. Det ene er, at regeringens bemyndigelse efter 1959-loven, som

jo kun tjener til sikring af det samlede forsvaret, ønskes udvidet, og det kan jeg tilslutte mig, også som paragraffen her er formet, fordi det jo er et såre følsomt og sårbart punkt med energitilførslen i dette energifattige land: Vi har jo set begivenheder helt uden for vor rækkevidde, som for så vidt ikke var af krigerisk natur, som ville have haft de alvorligste følger både for erhvervslivet og for en række højt prioriterede samfundsfunktioner, såfremt vi ikke havde haft vort olie- og benzinberedskab i orden.

Det andet er øjensynlig en kvantitativ forøgelse. Både efter OECDs henstilling og efter de nævnte direktiver fra fællesmarkedet finder jeg, den anførte begrundelse har vægt, men jeg står lidt usikker over for, hvor meget ministeren i grunden har i sinde at hæve beredskabet med, om vi skal op på de 90 dage, der er antydnet, om end indirekte.

Jeg vil endvidere i tilslutning til, hvad hr. Holst just har sagt, sige, at der må da vist være en lille bitte fejl i bemærkningerne, hvor ministeren begrunder dette, at lovforslaget gerne skulle gennemføres nu og ikke afvente Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet. Det begrundes i tredjesidste linje med:

„således at de virksomheder, der omfattes af lagringspligten, får rigelig tid til at disponere med henblik på etablering af mindstebeholdningerne“.

Jeg tror, ordet „rimelig“ ville have været bedre end „rigelig“ i den henseende, for det er jo ikke noget, man gør uden videre.

Enggaard: Jeg kan på venstres vegne anbefale det foreliggende forslag fra handelsministeren til en velvillig behandling. Den bemyndigelse, som der her er stillet forslag om at give handelsministeren til at fastsætte mindstebeholdninger hos importører og fremstillende virksomheder, har vi jo reelt allerede arbejdet med igennem nogle år, og det havde vel nok været rimeligere i stedet for at fremstille dette som en konsekvens af vort forventede medlemskab af EF, at man i begrundelsen for forslaget i

[Enggaard.]

første række havde trukket frem den foreliggende anbefaling fra OECD af, at medlemslandene styrker deres beholdninger på disse områder. OECD har tidligere anbefalet en 65 dages beholdning for disse varegrupper vedkommende, men man har sidste sommer ændret sin anbefaling derhen, at man nu skulle tilstræbe 90 dages beholdning. Jeg går ud fra, at handelsministeren, uanset om forholdene omkring EF var kommet ind i billedet eller ikke, alligevel havde fremsat et lovforslag omtrent af det indhold, som vi nu er blevet præsenteret for her, og jeg beder handelsministeren bekræfte, at det primære i baggrunden for dette forslag er OECDs anbefaling til sine medlemslande, og at det er en mere sekundær ting i denne forbindelse, at det falder sammen med, at der er en rådsrekommendation fra EF om det tilsvarende.

Jeg tror, man i forbindelse med hele spørgsmålet om beholdningen af disse meget væsentlige varegrupper nok må se sådan på det, at disse beholdninger her i landet vel ligger i underkanten af det, som vi ud fra en samlet økonomisk og beredskabsmæssig vurdering må ønske. Jeg forstår det sådan, at handelsministeren med den ønskede bemyndigelse tilsigter at indføre et niveau på 90 dage, men da det ikke direkte fremgår af lovforslaget eller de ledsagende bemærkninger, beder jeg handelsministeren bekræfte, at det er 90 dage og ikke mere, han har i tankerne. Jeg tror egentlig, at det nok kan volde tilstrækkelig mange praktiske problemer i første omgang for såvel de fremstillende som de importerende firmaer inden for branchen at leve op til en sådan større målsætning. Den praktiske måde dette mål skal nås på, er det jo handelsministerens opgave at udstikke, men jeg beder om, at det gøres i et sådant tempo og med sådanne midler, at de erhverv, som skal leve op til denne lovs kommende bestemmelser, også er i stand til at leve med det.

Gerda Tosti Nielsen: Lovforslaget om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter er dels en lov med henblik på vor eventuelle tilslutning til fællesmarkedet, dels er det en tilpasning til regler, der er anbefalet af OECDs medlemslande.

Det drejer sig om en udvidelse af det beredskabslager af mineralolie og mineralolieprodukter, vi i forvejen har i henhold til lov om civilt beredskab fra 1959. Olielagrene svarer i øjeblikket til 65 dages forbrug i overensstemmelse med de regler for beredskab, der er vedtaget af OECDs medlemslande i 1962.

I juni 1971 har OECDs råd vedtaget en henstilling til medlemslandene om at forøge beredskabslagrene til 90 dages forbrug. Fællesmarkedskommissionen har derefter den 23. juli 1971 fremsat forslag over for De europæiske Fællesskaber om, at det rådsdirektiv, der fastsætter mindstebeholdningen af olie og olieprodukter, også ændres fra 65 til 90 dages forbrug.

Hidtil har vores beredskabslager haft til formål at sikre forsyninger i tilfælde af krig. Formålet med de større lagre er videregående. De skal nu også sikre mod alvorlige forstyrrelser på det civile område i tilfælde af reducerede forsyninger fra de olieproducerende lande, også af mere fredelige årsager end krigstilstande. Da vores energiforbrug i det væsentlige ligger på olie og olieprodukter, er det rimeligt, at vi også går ind for de nye internationale regler for beredskabslagre.

Vi kan også tilslutte os princippet, at de virksomheder, der importerer eller fremstiller olie og olieprodukter her i landet, skal afholde omkostningerne dels ved etablering, dels ved opretholdelse af de udvidede beredskabslagre. Omkostningerne kan derefter indkalkuleres i priserne til forbrugerne.

Der er for os at se ikke noget i sigtet med dette lovforslag, som vi ikke kan være tilfredse med, og er der enkelte spørgsmål, der trænger til en nærmere belysning, kan vi jo drøfte det i udvalget. Bl. a. vil jeg gerne sige, at med den forholdsvis store udvidelse af de bestående lagre, der er foreslået, vil jeg finde det rimeligt, om der bliver mulighed for, at virksomhederne gradvis kan opbygge deres lagre efter de nye regler.

Og så vil jeg gerne komme med et lille hjertesuk, idet jeg også — som så mange andre, men måske lidt mere beskedent — har savnet det rådsdirektiv, der henviser til i bemærkningerne. Men jeg er glad for, at ministeren allerede har tilkendegivet, at det vil følge tilsvarende lovforslag i fremtiden.

[Gerda Tosti Nielsen.]

Hvis det også kunne smitte af på andre ministerier, som fremsætter forslag til følgelov, så vil vi være glade for det.

I øvrigt kan jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling og vedtagelse på det radikale venstres vegne.

Frandsen: Det, vi står over for her, er et forslag, som sådan set er betinget både af vor eventuelle indtræden i fællesmarkedet og af OECDs henstillinger til medlemslandene, og grunden til, at SF kan tilsige forslaget velvillig behandling i udvalget, er, at vi mener, at forslaget har et sådant indhold, at det berettiger til, at forslaget bliver vedtaget, samtidig med at vi mener, det er rimeligt, at vi følger henstillingerne fra OECD. Vi vil ikke betragte dette forslag som et forslag, som kun er betinget af vores indtræden i fællesmarkedet, selv om det nok er det, som reelt er begrundelsen for, at forslaget er fremkommet netop nu. Vi vil altså tilsige forslaget velvillig behandling, fordi vi mener, forslaget er berettiget, og fordi det følger en henstilling fra OECD.

Samtidig vil jeg godt lige nævne, at forslaget sådan set også er et resultat af, at det er private, der står for vores olielagre. Hvis der nu havde været tale om, at det havde været staten — hvilket SF tidligere har talt om ville være det mest berettigede — så havde det ikke været nødvendigt med et sådant forslag; så havde det været et statsligt olieselskab, som selv skulle have haft lagrene.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg skal takke for den helt samstemmende positive behandling af dette lovforslag.

Jeg skal sige til hr. Holst, at det er rigtigt, at en kontrol allerede fungerer. Den fungerer på statistisk basis, og det er ikke handelsministeriets opfattelse, at vi bliver nødt til at opbygge et stort og mandskabskrævende kontrolapparat; vi vil forsøge at lade kontrollen fungere lige så enkelt, men samtidig lige så effektivt som hidtil.

Det er også min opfattelse, at udviklingstendenserne i olieforbruget er nogenlunde som af hr. Holst skitseret, og jeg kan godt se, hvor det fører os hen med hensyn til størrelsen af olielagrene i løbet af en årræk-

ke. I den forbindelse skal jeg nøjes med at pege på, at vi vel alle føler en vis utryghed ved at opbygge hele det danske samfunds fremtidige energiforsyning på en olie, hvis leverancemuligheder er usikre, og både regeringen og befolkningen i øvrigt overvejer — vel netop i usikre perioder — alternative energikilder, der kan gøre os mindre afhængige af olieforstyrrelser, og som samtidig vil sikre, at de nødvendige oliebeholdninger ikke får det urimelige omfang, som hr. Holst indrakte antydede.

Jeg takker for hr. Knud Thomsens tilslutning og skal også takke for hans gennemgang af bemærkningerne. Det, han har opdaget, er ganske rigtigt en trykfejl og ikke en meningsfejl.

Jeg skal bekræfte hr. Enggaards betragtninger, at vi i det hele taget — EF eller ikke EF — ville have et behov for at udvikle beredskabslagrene; og at vi tilsigter at nå op på de 90 dage og ikke på noget, der svarer til et større antal dage. Jeg er helt enig med hr. Enggaard i, at dette må ske på en sådan måde — det er også derfor, vi gerne vil have lovforslaget klar inden alt for længe — at erhvervet får en rimelig tid til at tilvejebringe denne kapacitet.

Jeg takker for fru Gerda Tosti Nielsens betragtninger og kan som sagt bekræfte, at vi tænker os en gradvis opbygning. Jeg er enig i, at vi kan gå i detaljer om disse muligheder i samråd under udvalgsarbejdet, ligesom jeg takker for den meget venlige henvisning til det ønskelige i, at fremtidige EF-love fra alle ministerier har en noget mere omhyggelig og omfattende redegørelse for de EF-direktiver, der bl. a. er motiveringen for lovforslagene.

Endelig synes jeg, jeg må have lov til i denne situation og som det sidste punkt på min del af dagens dagsorden specielt at takke hr. Frandsen for en velvillig behandling, som jeg helt forstår skyldes, at dette lovforslag ikke udelukkende er EF-relevant, men at det, som hr. Frandsen sagde, er et fornuftigt og berettiget forslag. Jeg forstår, at det er alene i kraft af dets fornuft og værdi for befolkningen i en energiforsyningsmæssig i virkeligheden meget usikker situation, at han på sit partis vegne kan tilslutte sig det. Jeg siger tak for behandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (*Hanne Budtz*): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ophævelse af lov om mindstepriser for fisk

og forslag til lov om ophævelse af lov om udførelse af fisk og fiskevarer.

Valgt blev: *Risgaard Knudsen, Poul Dalsager, Søren B. Jørgensen, Loné Nielsen, Bertel Pedersen, Buchart Petersen, Erik Worm, Vivike, Lütken, Henning Andersen, Adam Møller, H. C. Toft, Kofoed, Nyboe Andersen, Mette Madsen, Gunner Baunsgaard og Erik Hansen.*

Anden næstformand (*Hanne Budtz*): Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af dags dato meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kontinentalsoklen.

Lønningsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om tjenestemænd m. fl. i folkeskolen på Færøerne. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Simonsen har meddelt mig, at han ønsker til økonomi- og budgetministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvilke konsekvenser agter ministeren at drage af statsrevisorernes udtalelser om uddannelsesspild i den offentlige sektor?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag!

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Hermed har jeg den ære for det høje folketing

at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om kontinentalsoklen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det forslag til lov om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet, som ministeren for offentlige arbejder har fremsat samtidig hermed. Ved dette lovforslag etableres der kontrol bl. a. med udnyttelse af sømaterialer fra søterritoriet. Efter forslaget skal en sådan udnyttelse kun kunne ske efter forudgående tilladelse. For kontinentalsoklens vedkommende er en sådan tilladelsesordning allerede gennemført ved loven om kontinentalsoklen. Den ordning, som foreslås for søterritoriet, adskiller sig imidlertid fra den gældende ordning på kontinentalsoklen, idet tilladelser for søterritoriets vedkommende efter lovforslaget skal kunne gives som eneretsbevillinger på nærmere i loven angivne vilkår.

Det må anses for rigtigst, at der gælder samme regler for optagelse af råstoffer på kontinentalsoklen som på søterritoriet. Det foreliggende forslag tager derfor sigte på at foretage sådanne ændringer i loven om kontinentalsoklen, at der bliver mulighed for også at give eneretsbevillinger på kontinentalsoklen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Anden næstformand (*Hanne Budtz*): Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension og lov om pensionering af civilt personel m. v. i forsvaret.

2) Første behandling af:

Forslag til lov om film og biografer.

3) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).